

**НАЦІОНАЛЬНЕ АГЕНТСТВО УКРАЇНИ
З ПИТАНЬ ВИЯВЛЕННЯ, РОЗШУКУ ТА УПРАВЛІННЯ АКТИВАМИ,
ОДЕРЖАНИМИ ВІД КОРУПЦІЙНИХ ТА ІНШИХ ЗЛОЧИНІВ
(АРМА)**

вул. Бориса Грінченка, 1, м. Київ, 01001, тел./факс: (044) 278-00-83, тел: (044) 290-08-21
E-mail: info@arma.gov.ua, сайт: arma.gov.ua, код згідно з ЄДРПОУ 41037901

від _____ 20__ р. № _____

На № _____ від _____ 20__ р.

**Національне агентство з питань
запобігання корупції**

Національним агентством України з питань виявлення, розшуку та управління активами, одержаними від корупційних та інших злочинів, розглянуто проект постанови Кабінету Міністрів України «Про затвердження Державної антикорупційної програми на 2023-2025 роки» (далі – Проект), надісланий листом Національного агентства з питань запобігання корупції від 27.11.2022 № 10-05/24165-22 і повідомляється про його погодження із зауваженнями.

Стосовно підпункту 1 заходу 3.3.3.2.1 щодо встановлення загальної заборони оскарження рішень, дій чи бездіяльності АРМА щодо управління активами, на які накладено арешт у кримінальному провадженні, у порядку адміністративного, господарського, цивільного судочинства, крім чітко визначених випадків варто зазначити наступне.

Так, одним з основних завдань судової влади в сучасній демократичній державі є стримування інших гілок влади шляхом захисту від порушень закону представниками виконавчої та законодавчої влади. Саме судовий контроль за діяльністю органів публічної влади, їхніх посадових осіб має гарантувати дотримання прав людини, здійснюючи незалежний, безсторонній та неупереджений розгляд будь-якої справи.

Стаття 6 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод (далі – Конвенція) гарантує кожному право на справедливий суд, що включає, крім іншого, право на розгляд справи. Відповідні положення Конвенції знайшли своє втілення також у статті 55 Конституція України, згідно з якою права і свободи людини і громадянина захищає суд; кожному гарантується право на оскарження в суді рішень, дій чи бездіяльності органів державної влади, органів місцевого самоврядування, посадових і службових осіб.

Поряд з цим, варто звернути увагу, що право на розгляд справи означає право особи звернутися за захистом до суду та право на те, що його справа буде

048087

розглянута та вирішена судом. Обов'язковою умовою дотримання цього права є те, що особі має бути забезпечена можливість реалізації зазначених прав без будь-яких обмежень, перешкод чи ускладнень. Можливість людини без перепон одержати судовий захист є головним змістовним аспектом поняття **доступу до правосуддя**.

За правовою позицією Конституційного Суду України обмеження прав і свобод людини і громадянина є допустимим винятково за умови, що таке обмеження є домірним (пропорційним) та суспільно необхідним (рішення від 19.10.2009 № 26-рп/2009).

Враховуючи зазначене, пропонуємо виключити підпункт 1 заходу 3.3.3.2.1., а також відповідні положення з підпункту а) пункту 1 заходу 3.3.3.2. в додатку 1 «Очікувані стратегічні результати з виконання Державної антикорупційної програми на 2023–2025 роки» до проекту державної антикорупційної програми.

Щодо підпункту 1 заходу 3.3.3.5.1, яким пропонується законодавчо закріпити, що Громадська рада при АРМА визначає з числа своїх членів не менше ніж 40% складу дисциплінарної комісії АРМА, варто зазначити наступне.

Законом України від 19.09.2019 № 117-IX «Про внесення змін до деяких законів України щодо перезавантаження влади», який набрав чинності 25.09.2019, внесено зміни до низки законодавчих актів, зокрема і Закону України «Про державну службу».

Зазначеним законом внесено суттєві зміни до засад дисциплінарної відповідальності, зокрема, **змінено вимоги до складу дисциплінарної комісії**, яка, відтепер, діє у складі не менше трьох членів, а не шести, як передбачалося попередньою редакцією закону.

Також означеними змінами **не передбачено участі у дисциплінарній комісії представників громадськості**, представників виборного органу первинної профспілкової організації з числа державних службовців або представників державних службовців, обраних на загальних зборах (конференції) державних службовців.

Поряд з цим, у підпункті 2 пропонується, також передбачити на законодавчому рівні, що Громадська рада при АРМА визначає з числа своїх членів не менше ніж 40% складу конкурсної комісії з добору на вакантні посади в АРМА.

Важливо зазначити, що відповідно до пункту 2 Порядку обрання представників громадських об'єднань до складу конкурсних комісій з відбору осіб на зайняття посад державної служби, затвердженого наказом Національного агентства України з питань державної служби від 12.04.2016 № 76, зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 30.05.2016 за № 786/28916, **рішення щодо залучення і кількість представників громадських об'єднань до складу конкурсної комісії приймаються керівником державної служби в державному органі**.

Водночас, частиною третьою статті 12 Закону, визначено, що Громадська рада при АРМА, з посеред іншого, делегує для участі в засіданнях міжвідомчої комісії з

питань реалізації активів та конкурсної комісії на заміщення вакантних посад державних службовців у АРМА по два представники.

Відповідно до Типового положення про громадську раду при міністерстві, іншому центральному органі виконавчої влади, Раді міністрів Автономної Республіки Крим, обласній, Київській та Севастопольській міській, районній, районній у м. Києві та Севастополі державній адміністрації, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 03.11.2010 № 996 (в редакції постанови Кабінету Міністрів України від 24.04.2019 № 353) [далі – Типове положення], громадська рада при міністерстві, іншому центральному органі виконавчої влади, Раді міністрів Автономної Республіки Крим, обласній, Київській та Севастопольській міській, районній, районній у м. Києві та Севастополі держадміністрації є тимчасовим консультативно-дорадчим органом, утвореним для сприяння участі громадськості у формуванні та реалізації державної, регіональної політики.

Поряд з цим, згідно з пунктом 2.1. Положення про Громадську раду при Національному агентстві України з питань виявлення, розшуку та управління активами, одержаними від корупційних та інших злочинів, затвердженого наказом АРМА від 15.12.2017 № 235 (далі – Положення), основними завданнями Громадської ради при АРМА є:

- сприяння реалізації громадянами конституційного права на участь в управлінні державними справами;

- здійснення громадського контролю за діяльністю АРМА;

- сприяння взаємодії АРМА з громадськими об'єднаннями, міжнародними організаціями, іншими інститутами громадянського суспільства у сфері діяльності АРМА;

- сприяння врахуванню АРМА громадської думки під час формування та реалізації державної політики у сфері діяльності АРМА.

Відповідно до пункту 6 Типового положення, до складу громадської ради можуть бути обрані представники громадських об'єднань, релігійних, благодійних організацій, творчих спілок, професійних спілок та їх об'єднань, асоціацій, організацій роботодавців та їх об'єднань, засобів масової інформації, які зареєстровані в установленому порядку.

Крім того, варто зазначити, що відповідно до пункту 6 Порядку організації та проведення конкурсу з формування Громадської ради при Національному агентстві з питань виявлення, розшуку та управління активами, одержаними від корупційних та інших злочинів, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 21.02.2017 № 86, кандидати для участі в конкурсі з формування Громадської ради при АРМА, висувуються громадськими об'єднаннями, що діють відповідно до Закону України «Про громадські об'єднання» не менш як два роки і статутна діяльність яких пов'язана із запобіганням, протидією корупції або охороною прав і свобод людини і громадянина, власності, громадського порядку та громадської

безпеки, навколишнього природного середовища, конституційного устрою України від злочинних посягань.

Відповідно до частини першої статті 3 Закону України «Про громадські об'єднання» громадські об'єднання утворюються і діють на принципах: **1) добровільності; 2) самоврядності; 3) вільного вибору території діяльності; 4) рівності перед законом; 5) відсутності майнового інтересу їх членів (учасників); 6) прозорості, відкритості та публічності.**

Поряд з цим, відповідно частини другої означеної статті добровільність передбачає **право особи на вільну участь або неучасть** у громадському об'єднанні, у тому числі в його утворенні, вступі в таке об'єднання або припиненні членства (участі) в ньому.

Таким чином, аналогічний підхід слід застосовувати щодо добровільної участі, зокрема, і до членів Громадської ради при АРМА, оскільки вони є представниками відповідних інститутів громадянського суспільства.

Відповідно до підпункту 1.5. пункту 1 Положення, члени Громадської ради при АРМА беруть участь у її роботі **на громадських засадах** та поділяють такі цінності як гідність, справедливість, права людини, добросовісність і керуються ними у своїй діяльності.

Таким чином, законодавче закріплення за Громадською радою при АРМА повноважень, визначених у заході 3.3.3.5.1 порушує правову природу громадської ради, як консультативно-дорадчого органу.

Крім того, наділення Громадської ради при АРМА повноваженнями, відмінними від повноважень громадських рад при інших міністерствах, інших центральних органах виконавчої влади, Раді міністрів Автономної Республіки Крим, обласних, Київській та Севастопольській міських, районних, районних у м. Києві та Севастополі державних адміністраціях порушує одну із фундаментальних конституційних вимог, а саме **принцип рівності перед законом.**

Поряд з цим, з пояснювальної записки до проекту Державної антикорупційної програми на 2023–2025 роки та аналізу змісту означеної антикорупційної програми, не зрозуміло чому Громадська рада при АРМА визначає своїх членів саме у кількості **не менше 40 %** дисциплінарної та конкурсної комісії з добору на вакантні посади в АРМА, і чому саме такий відсоток сприятиме посиленню громадського контролю за діяльністю АРМА.

Варто також зауважити, що в законодавстві **відсутня** імперативна норма щодо відсоткової участі громадських рад у здійсненні громадського моніторингу за діяльністю органу виконавчої влади, результатів формування і реалізації ним державної, регіональної політики, тому таке законодавче закріплення, зокрема, може спричинити очевидний негативний вплив на діяльність АРМА, в тому числі блокувати його роботу.

Таким чином, положення заходу 3.3.3.5.1. з виконання Державної антикорупційної програми на 2023–2025 роки до очікуваного стратегічного

результату 3.3.3.5. «Посилено контроль за діяльністю АРМА з боку громадської ради при органі, а також забезпечено прозорий публічний облік активів в управлінні, у тому числі оприлюднення актуальної інформації щодо їхніх стану та характеристик» потребують ґрунтовного доопрацювання.

Щодо заходу 3.3.3.6.1 варто зазначити наступне.

Так, означеним заходом запропоновано підготувати проект закону, яким, з посеред іншого, визначити вичерпний перелік серйозних підстав для дострокового звільнення або припинення повноважень Голови АРМА, що виглядає юридично недостатньо визначеним і, зокрема, є оціночним, не узгоджується з принципом правової визначеності як елементом верховенства права (стаття 8 Конституції України) та визначенням України правовою державою (стаття 1 Конституції України) та може призвести до їх неоднозначного та довільного тлумачення на практиці.

Відповідно до правової позиції Конституційного Суду України принцип правової визначеності вимагає чіткості, зрозумілості й однозначності правових норм, зокрема, їх передбачуваності (прогнозованості) та стабільності (абзац 6 пункту 2.1 мотивувальної частини Рішення Великої палати Конституційного Суду України від 20.12.2017 № 2-р/2017); «юридичної визначеності будь-якого нормативного акта (або його окремого припису) неможливо досягти, якщо текст акта (його припису) є двозначним (багатозначним)... Юридична визначеність – це передовсім недвозначність» (пункт 10 мотивувальної частини Рішення Великої палати Конституційного Суду України від 14.07.2021 № 1-р/2021).

Поряд з цим, варто зауважити, що з метою усунення можливості безпідставного звільнення Голови АРМА, вже розроблено проект Закону України «Про внесення змін до статті 3 Закону України «Про Національне агентство України з питань виявлення, розшуку та управління активами, одержаними від корупційних та інших злочинів». Наразі законопроект внесено на розгляд Кабінету Міністрів України для його схвалення.

Щодо заходу 3.3.3.7.1 «Підготовка проекту закону, яким запроваджені окремі підстави для притягнення працівників АРМА до дисциплінарної відповідальності у разі умисного або внаслідок недбалості порушення встановленого порядку визначення управителя активом; порушення встановленого порядку перевірки ефективності управління арештованими активами, переданими ним в управління; нереагування або порушення встановленого порядку реагування на отриману інформацію та/або встановлені факти неналежного управління активами або спроб відчуження активів управителем», вважаємо за необхідне зазначити таке.

Відповідно до частини першої статті 64 Закону України «Про державну службу» (далі – Закон 889-VIII), за невиконання або неналежне виконання посадових обов'язків, визначених цим Законом та іншими нормативно-правовими

актами у сфері державної служби, посадовою інструкцією, а також порушення правил етичної поведінки та інше порушення службової дисципліни державний службовець притягається до дисциплінарної відповідальності у порядку, встановленому законом.

Із цього випливають два важливих висновки:

1) інститут дисциплінарної відповідальності є одним з основних заходів забезпечення службової дисципліни (більше того, він спрямований на протидію саме порушенням службової дисципліни);

2) невиконання або неналежне виконання посадових обов'язків, порушення правил етичної поведінки та всі інші порушення, перелічені у частині другій статті 65 Закону 889-VIII, є порушеннями службової дисципліни.

Системний аналіз приписів частини першої статті 65 Закону 889-VIII дозволяє стверджувати, що в ній йдеться як про посадові обов'язки, які покладаються на державного службовця у зв'язку з обійманням ним конкретної посади у певному органі (власне «посадові», «зумовлені посадою»), так і про службові обов'язки, які покладаються на нього у зв'язку із набуттям статусу державного службовця (тобто такі, що покладаються на державного службовця незалежно від посади, яку він обіймає).

Тому під посадовими обов'язками у частині першій статті 65 Закону 889-VIII слід розуміти обов'язки державного службовця, визначені передусім приписами частини першої статті 8, **іншими (як правило спеціальними) законами, положеннями про державний орган та/або його структурний підрозділ, посадовою інструкцією** (в частині обов'язків, що однозначно впливають з приписів законів і не суперечать йому), а також правилами внутрішнього службового розпорядку.

Пунктом 3 розділу I Порядку розроблення посадових інструкцій державних службовців категорій «Б» та «В», затвердженого наказом Національного агентства України з питань державної служби 11.09.2019 року № 172-19, зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 30.09.2019 за № 1077/34048 передбачено, що посадова інструкція розробляється для кожної посади державної служби категорій «Б» та «В» у штатному розписі державного органу з **урахуванням завдань і функцій** державного органу та/або структурного підрозділу у складі його апарату (секретаріату).

Таким чином, можна стверджувати, що «...порушення встановленого порядку визначення управителя активом; порушення встановленого порядку перевірки ефективності управління арештованими активами, переданими ним в управління; nereагування або порушення встановленого порядку реагування на отриману інформацію та/або встановлені факти неналежного управління активами або спроб відчуження активів управителем» є **тотожним** невиконанню або неналежному виконанню посадових обов'язків, які покладаються відповідними посадовими інструкціями на працівників АРМА, у зв'язку з обійманням ними конкретної посади.

Крім того, варто звернути увагу, що статтею 65 Закону 889-VIII визначено **конкретний і вичерпний перелік** порушень службової дисципліни, які є дисциплінарними проступками, тому визначення інших підстав для притягнення до дисциплінарної відповідальності суперечить законодавству та є певною дискримінацією щодо окремих працівників АРМА, у зв'язку з обійманням ними конкретної посади.

Щодо заходу 3.3.3.9.1. «Підготовка та направлення ноти про внесення змін до Додатку II до Угоди про між Україною та Європейським поліцейським офісом про оперативне та стратегічне співробітництво щодо визначення АРМА компетентним органом в Україні, який згідно з національним законодавством відповідає за запобігання та боротьбу з кримінальними правопорушеннями, зазначеними у статті 3(1) вказаної Угоди».

Згідно зі статтею 7 Угоди між Україною та Європейським поліцейським офісом про оперативне та стратегічне співробітництво, ратифікованої Законом України від 12 липня 2017 року № 2129-VIII (далі – Угода), передача інформації від Європолу до України і передача інформації в Україні, обмежується компетентними органами, визначеними у Додатку II до Угоди.

Після завершення внутрішньодержавних процедур та консультацій з Європолем, відповідною нотою від 10 жовтня 2018 року Виконавчий Директор Європолу Катрін де Болл підтвердила внесення змін до Угоди та відповідно включення АРАМА до переліку компетентних органів, які відповідають за запобігання та боротьбу з кримінальними правопорушеннями та співпрацюють з Європолем (лист МЗС від 09.11.2018 № 72/14-612/1-3014).

Враховуючи наведене, зазначений захід необхідно виключити з переліку заходів з виконання Державної антикорупційної програми на 2023–2025 роки.

Щодо заходу 3.3.3.9.2. Забезпечення присднання АРМА та Національного агентства до захищеної системи обміну інформацією «SIENA»

У статті 6 Угоди між Україною та Європейським поліцейським офісом про оперативне та стратегічне співробітництво, ратифікованої Законом України від 12 липня 2017 року № 2129-VIII (далі – Угода), обмін інформацією між Україною та Європолем у межах Угоди здійснюється між Національним контактним пунктом та Європолем. Національний контактний пункт, яким визначено відділ по взаємодії з Європолем Департаменту міжнародного поліцейського співробітництва Національної поліції України, діє як центральний пункт зі здійснення контактів між компетентними органами України та Європолем.

Обмін інформацією між Україною та Європолем здійснюється з використанням захищеної лінії зв'язку, установлення, уведення в експлуатацію та

використання якої згідно зі статтею 23 Угоди регулюється Меморандумом про взаєморозуміння між Україною та Європейським поліцейським офісом щодо встановлення захищеної лінії зв'язку, ратифікованим Законом України від 04 червня 2015 року № 507-VIII «Про ратифікацію Меморандуму про взаєморозуміння між Україною та Європейським поліцейським офісом щодо встановлення захищеної лінії зв'язку».

Водночас статтею 20 Угоди передбачено, що «захист інформації, якою обмінюються Сторони, регулюється Меморандумом між Україною та Європолем про взаєморозуміння стосовно конфіденційності та забезпечення збереження інформації, який включає в себе, зокрема, положення щодо організації системи безпеки Сторін, навчань і тренінгів, стандартів перевірки для секретної роботи, таблицю еквівалентності, процедуру обробки інформації з обмеженим доступом та оцінки забезпечення збереження інформації».

03 липня 2017 року Меморандум між Україною та Європолем про взаєморозуміння стосовно конфіденційності та забезпечення збереження інформації підписано.

21.10.2021 Закон України «Про ратифікацію Меморандуму про взаєморозуміння між Україною та Європейським поліцейським офісом стосовно конфіденційності та забезпечення збереження інформації», який розроблено Національною поліцією України, прийнято Верховною Радою України.

Згідно з листом Міністерства закордонних справ України від 26.10.2022 № 72/14-612/1-85924 зазначений Меморандум 19.10.2022 набрав чинності.

У зв'язку з цим інформуємо, що станом на 01.12.2022, АРМА, як компетентний орган, визначений статтею 7 Угоди підтвердило наміри щодо отримання доступу до захищеної лінії зв'язку Європолу та розпочало підготовчий процес щодо зазначеного.

Враховуючи наведене, пропонуємо:

- графу пункту 3.3.3.9.2. «Джерело даних» викласти у такій редакції: «офіційний вебсайт АРМА та Національного агентства»;

- прибрати з тексту графи «Базовий показник» слово «безпосередній».

У пунктах 3.3.3.9.3., 3.3.3.9.4., 3.3.3.9.5., 3.3.3.9.6., 3.3.3.9.7., 3.3.3.9.8. передбачено низку заходів, зокрема:

- актуалізація проекту Національної стратегії з повернення активів з урахуванням поточних викликів та його оприлюднення для проведення громадського обговорення

- проведення громадського обговорення проекту Стратегії, отримання експертних висновків та його доопрацювання

- погодження проекту Стратегії із заінтересованими органами, проведення правової експертизи, подання до Кабінету Міністрів України та супровід в Уряді до затвердження

- формування міжвідомчої робочої групи, відповідальної за координацію діяльності органів державної влади із повернення активів та реалізації Національної стратегії із повернення активів

- підготовка та затвердження плану дій з реалізації Національної стратегії з повернення активів

- підготовка щорічного звіту про стан реалізації Національної стратегії з повернення активів та плану дій, який у разі потреби містить рекомендації щодо перегляду Національної стратегії з повернення активів та плану дій/

Опрацювавши перелічені пункти зазначимо про таке.

1. Звертаємо увагу, що проект Стратегії повернення активів (далі – Стратегія) був розроблений на виконання міжнародних рекомендацій, зокрема, що містяться у Четвертому звіті Європейської Комісії щодо механізму призупинення безвізового режиму (04.08.2021) та операційних висновках, підготовлених за результатами сьомого засідання Підкомітету з питань юстиції, свободи та безпеки Комітету асоціації між Україною та ЄС (19.05.2021), а також рекомендацій, наданих за результатами проведення міжнародними експертами зовнішньої незалежної оцінки АРМА.

Проект розпорядження вже було погоджено із 14 органами державної влади України та внесено на розгляд Кабінету Міністрів України листами АРМА від 29.10.2021 №8154/1-9-21 та від 10.12.2021 № 9343/1-9-21/8.

Водночас, у зв'язку з військовою агресією Російської Федерації проти України 24.02.2022 Указом Президента № 64/2022 в Україні було введено воєнний стан.

Листом від 18.04.2022 № 6869/0/2-22 Секретаріат Кабінету Міністрів України повернув проект розпорядження з пропозицією доопрацювати документ з урахуванням поточних умов воєнно-політичної ситуації та змін у законодавстві України.

У зв'язку із зазначеним, проект розпорядження було доопрацьовано у співпраці з заінтересованими органами та направлено на погодження листом від 21.10.2022 №4446/1-27-22/8.

З огляду на наведене, ці пропозиції не є актуальними.

2. Крім того, питання щодо процедури погодження нормативно-правових актів визначені в Регламенті Кабінету Міністрів від 18.07.2007 № 950, тому недоцільно дублювати зазначені питання у заходах з виконання Державної антикорупційної програми на 2023–2025 роки.

3. Щодо формування міжвідомчої робочої групи (далі - МРГ) повідомляємо таке.

Проектом Стратегії передбачено, що реалізація Стратегії забезпечуватиметься спільними діями органів державної влади, міжнародних організацій, незалежних експертів, провідних учених, фахівців міжнародних недержавних організацій, зокрема:

Кабінетом Міністрів України утворюється міжвідомча робоча група з питань реалізації Стратегії для забезпечення узгоджених дій органів державної влади з метою реалізації Стратегії та плану заходів з її реалізації, підвищення ефективності та посилення співпраці між органами державної влади, залученими до її реалізації.

Міжвідомча робоча група здійснює аналіз стану справ та причин виникнення проблем в національній системі повернення на користь держави активів, проводить оцінку прогресу реалізації Стратегії, готує пропозиції і рекомендації щодо вжиття невідкладних заходів для забезпечення ефективної реалізації та досягнення цілей Стратегії.

Міжвідомча робоча група здійснює моніторинг відповідно до законодавства, що регулює її діяльність на підставі та у строки, визначені планом заходів з реалізації Стратегії.

План заходів з реалізації Стратегії розробляється на основі:

співпраці органів державної влади, міжнародних організацій, незалежних експертів, провідних учених, фахівців міжнародних недержавних організацій; міжгалузевого та міжвідомчого підходу до реалізації цієї Стратегії.

Таким чином, питання створення МРГ не може бути включене до проекту Державної антикорупційної програми на 2023–2025 роки, оскільки його процедура буде врегульована лише після затвердження Стратегії.

Аналогічними є зауваження щодо підготовки та затвердження Плану заходів з реалізації Стратегії та звітування про стан реалізації Стратегії. Оскільки ці положення є складовими проекту Стратегії та мають бути врегульовані саме в рамках Стратегії після її затвердження Урядом.

Щодо оприлюднення проекту розпорядження для проведення громадського обговорення

Як зазначено вище, проект Стратегії повернення активів вже пройшов всі стадії відповідно до Регламенту Кабінету Міністрів України від 18.07.2007 № 950 та готується до направлення для проведення правової експертизи до Міністерства юстиції.

Зазначимо, що у 2018 році за підтримки Антикорупційної ініціативи ЄС в Україні (EUACI) групою міжнародних експертів було проведено незалежну зовнішню технічну оцінку АРМА, за результатами якої було надано низку рекомендацій щодо зміцнення інституційного потенціалу установи, в тому числі була надана рекомендація щодо розробки Національної стратегії з повернення активів (далі – Стратегія).

Беручи до уваги міжнародні зобов'язання, та на прохання АРМА, ЕУАСІ залучило до розробки Стратегії міжнародного експерта, зі значним досвідом підготовки нормативно-правових актів та стратегічних документів для іноземних держав, міжнародних організацій та спеціалізованих установ, таких як Рада Європи, World Bank Group, UNODC тощо.

АРМА ініціювало створення робочої групи, діяльність якої була спрямована на розробку спільно з міжнародним експертом Стратегії. До складу робочої групи увійшли, серед інших, представники Міністерства юстиції, Офісу Генерального прокурора, Спеціалізованої антикорупційної прокуратури, Державного бюро розслідувань, СБУ, НБУ, Державної служби фінансового моніторингу, судді Вищого антикорупційного суду, а також представники Трансперенсі Інтернешл Україна та Міжнародного центру з повернення активів при Базельському інституті управління ICAR.

Тобто, у розробці проекту Стратегії брали участь широке коло заінтересованих органів влади, незалежних експертів та громадськості.

Враховуючи наведене, пропонуємо виключити пп. 3.3.3.9.3., 3.3.3.9.4., 3.3.3.9.5., 3.3.3.9.6., 3.3.3.9.7., 3.3.3.9.8. з переліку заходів з виконання Державної антикорупційної програми на 2023–2025 роки та замінити двома пунктами такого змісту:

Найменування та зміст заходу	Строки виконання		Виконавці	Фінансові ресурси		Показник (індикатор) виконання	Джерело даних	Базовий показник
	Дата початку	Дата завершення		Джерела фінансування	Обсяг і фінансування (тис. грн)			
Направлення проекту Стратегії повернення активів для проведення правової експертизи Міністерства юстиції	Квітень 2023 р.	Травень 2023 р.	АРМА	--	--	Отримано правовий висновок Міністерства юстиції України	--	Підготовлено пакет документів для отримання правової експертизи
Подання на розгляд Кабінету Міністрів	Після отримання висновку	До затвердження КМУ	--	--	--	Стратегія повернення активів	офіційні друковані видання України	" _

України проекту Стратегії з повернення активів.	Міністерства юстиції					затверджене на КМУ	офіційний вебсайт Верховної Ради України	
---	----------------------	--	--	--	--	--------------------	--	--

Поряд з цим, з огляду на те, що внесення проекту Державної антикорупційної програми на 2023–2025 роки на розгляд Уряду планується не пізніше 10.12.2022, заходи, передбачені означеною державною антикорупційною програмою, почнуть реалізовуватись не раніше 2023 року.

З урахуванням наведеного, на нашу думку, слід було б відкоригувати строки виконання заходів, передбачених проектом Державної антикорупційної програми на 2023–2025 роки, з метою забезпечення виконання статті 58 Конституції України.

Враховуючи викладене, пропонуємо доопрацювати Проект з урахуванням висловлених АРМА зауважень.

Т.в.о Голови

Дмитро ЖОРАВОВИЧ